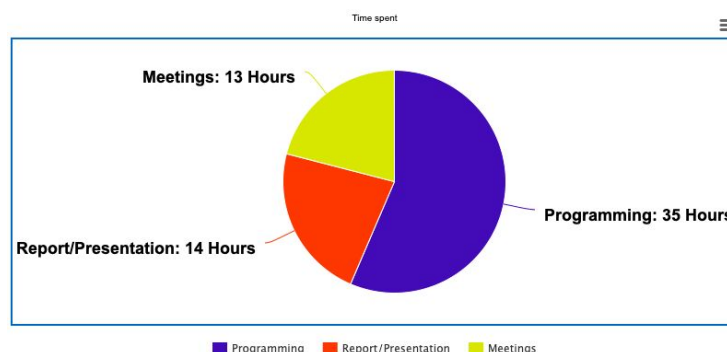

Individual Reflection

Erik Junghahn

Jag kan inte säga att jag har något konsekvent mönster för hur jag brukar arbeta i en projektgrupp som denna. Jag har tidigare varit den som bestämmer mig för att ta tag i en speciell del och sedan försöka lösa den delen på egen hand men jag har också funnit mig själv i grupparbeten där jag föredrar att diskutera problemet och lösningen med en eller flera av medlemmarna. I detta projekt fann jag att samarbete och diskussion med gruppen var mer vad som behövdes och jag tycker att positionen jag tog i gruppen bäst kan beskrivas som att jag var en som kom med idéer och förslag på hur problem skulle lösas.

Projektet har varit väldigt lärorikt för mig vad gäller att utveckla min kunskap om hur data lagras och hanteras. I de tidigare C-Uppgifterna har jag lärt mig mycket om hur C arbetar med minne men jag känner ändå att projektet har fått mig att förstå helt nya aspekter av detta. Trots mina nya kunskaper jag tar med mig från projektet måste jag ändå säga att inlämningsuppgifterna har varit en större bidragande faktor till min utveckling och förståelse av imperativ och objektorienterad programmering. Detta kanske även kan bero på att inlämningsuppgifterna har varit mer tidskrävande på vad gäller programmeringen vilket jag kan se från min tidslogg. En ganska stor del av den tiden vi spenderade på projektet i början lade jag på möten med gruppen där vi diskuterade hur vi skulle arbeta samt på att skriva rapporten och reflektionen i slutet av arbetet medans ca. 35h gick till att faktiskt diskutera och skriva kod.

Det största problemet som jag stötte på var att jag inte hade någon större möjlighet att arbeta på min egna dator då mitt MacOS saknar en officiell release av Valgrind. Detta ställde till det lite grann då jag saknade möjligheten att testa mina egna idéer när vi arbetade i en grupp men bidrog också till att jag blev tvungen att diskutera mina idéers styrkor och svagheter med resten av gruppen vilket jag tror var ett mycket effektivare sätt att jobba på. På grund av detta skulle jag nog säga att mitt största framsteg under projektet var hur jag arbetade med gruppen på vad som kändes som en väldigt professionell nivå istället för att köra mitt eget race vilket jag ibland kunnat göra tidigare.

